

Η Φ Υ Σ Ι Σ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΦΡ. ΠΡΙΝΤΕΖΗΣ

ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΙΚΟΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ
ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ

Συνοργάζεται εἰς δεκτοὶ πάντες δημοσιονοτα: τὰ ἐγκρινόμενα ἔργα καὶ αἱ εἰκόνες συνοργατῶν καὶ καλλιτεχνιμάτων Ἀγγελία μετ' εἰκόνων. Συνοργατῶν δεκταὶ εἰς χαρτονόμισμα παντὸς ἔθνους προπληρωτέα.

ΜΕΤ' ΕΙΚΟΝΩΝ
ΚΑΛΙΤΕΧΝΙΑ-ΕΠΙΣΤΗΜΗ-ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

Ἐκαστὸν φύλλον λεπτὰ 15. Πώλησις εἰς τὰ κίβωκια καὶ πρακτορεῖα. Τόμοι ἀπλ. 8, χρυσὸν 10. Ἔξωτ. φρ. 14. Οἱ συνοργατῶν λαμβάνουσι μέρος δωρεάν εἰς τὰ λαχεῖα καὶ καλλιτεχνικὰ ἔργα τῆς «Φύσεως».

ΓΡΑΦΕΙΑ: Ὁδὸς Κυνοσάφους ἀριθ. 36.—ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ: Ἐν Ἑλλάδι, ἐτησίᾳ Δρ. 8 — ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ: ἐτησίᾳ Φρ. 12.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ.—B. Μοδεστῶφ. Καὶ πάλιν περὶ τῆς προφορᾶς τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης, ὑπὸ Κ. Ζήκου.—Ἡ πρόθεσις τῆς βρομηχανίας. Ὁ αἰὼν τοῦ χάρτου, ὑπὸ Φρίκ.—Αἰπλοῦν δράμα. Σύγχρονον ἱστορικὸν διήγημα (μετ' εἰκόνων). Συνέχεια, ὑπὸ Ροῦ.—Βρυκόλαξ ἢ ὄπταπᾶν, ὑπὸ Δ. Σ. Παπαδοπούλου.—Ἐκτάκτον προνόμιον διὰ τοὺς συνοργατῶν τῆς «Φύσεως».—Αἰνίγματα.—Ἀλληλογραφία τῆς «Φύσεως».—Ἀγγελία.

B. ΜΟΔΕΣΤΩΦ

Καθηγητοῦ τῆς Ἑλληνικ. φιλολογίας ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τῆς Ὀδησοῦ.

Καὶ πάλιν περὶ τῆς ἑλληνικῆς γλώσσης.

Τὸ ζήτημα τοῦτο ἀνακινήθην ὑπ' ἐμοῦ τὸν φθινόπωρον τοῦ 1890 ἐν τῇ ἱστοριοφιλολογικῇ σχολῇ τοῦ ἐν Ὀδησοῦ πανεπιστημίου, ἐγένετο μετὰ ταῦτα—ὄχι ἐνεκεν ἐμοῦ—καὶ θέμα δημοσιογραφικοῦ ἀγῶνος μετὰ τῶν μελῶν τῆς φιλολογικῆς σχολῆς τῆς Ὀδησοῦ, ὑποβλήθην ἐπὶ τέλους, δι' ἐμῆς πραγματείας καταχωρισθείσης ἐν τῷ περιοδικῷ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως τὸν Μάρτιον τοῦ 1891, καὶ ὑπὸ τὴν κρίσιν τοῦ ἐν Ρωσίᾳ φιλολογικοῦ κόσμου, ὡς θέμα χρῆζον πολλῆς προσοχῆς. Ἐκτοτε δὲ οὐτε βῆμα προώδουσεν ἐν τῇ δημοσιογραφίᾳ. Διὰ τὴν ἀρα τὸσαύτη ἀπάθεια πρὸς θέμα ὄχι μικροῦ ἐνδιαφέροντος διὰ τὰ ἡμέτερα ἐκπαιδευτήρια; Μὴ οἱ ἡμέτεροι φιλόλογοι, ἐπειδὴ συνήθως ἐκ τῆς Γερμανίας λαμβάνουσι τὰ τε θέματα καὶ τὰς λύσεις αὐτῶν, ἀναμένουσι λυσιτελεστέραν συζήτησιν περὶ τῆς εἰς τὴν πατρίδα τῶν ἐπιστροφῆς τῆς προφορᾶς τοῦ Ρέιχλεν; ἢ τῷ ὄντι φρονοῦσι ὅτι διὰ τὰ ἡμέτερα ἐκπαιδευτήρια συμφέρει μάλλον ἢ γερμανικὴ προφορὰ τῆς ἑλληνικῆς γλώσσης, ὡς ἀνεπιφυλάκτως μὲν, ἀλλ' ἐν πεποιθήσει ἐκφράζεται ὁ καθηγητῆς Βλάς ὑπὲρ τῆς κρατούσης προφορᾶς ἐν τοῖς ἡμέτεροις γυμνασίοις; Ταῦτα λέγω ἐν πλήρει πεποιθήσει, διότι ἀπ' ἄκρου εἰς ἄκρον τῆς μεγάλης ἡμῶν πατρίδος διὰ τῶν ἑλληνικῶν μαθημάτων ἤχουσι αἱ φωναὶ ζῶμα (σῶμα)

Μπαζιλέυς (βασιλεὺς) Εὐρώπη (Εὐρώπη) εἶναι (εἶναι) καὶ τὰ τοιαῦτα ἄνθη τῆς βορειογερμανικῆς προφορᾶς εἰς τὴν γλῶσσαν τοῦ Πλάτωνος καὶ τοῦ Δημοσθένους. Ἡμεῖς βεβαίως λαὸς εἰσὶτε ἀσθενῆς τὰς ἐπιστήμας ἔχομεν ἀνάγκην νὰ μάθωμεν παρ' ἄλλων πολλὰ, ἀλλὰ θὰ ἦτο προτιμότερον νὰ ἐδιδασκόμεθα ἐκ τῶν ἡμετέρων βιβλίων καὶ παρὰ τῶν ἡμετέρων ἐπιστημόνων τὴν προφορὰν ταύτην καὶ οὐδεμία ὑφίσταται ἀνάγκη νὰ διδασκόμεθα ἡμεῖς παρὰ τῶν γερμανῶν τὴν προφορὰν τῆς ἑλληνικῆς γλώσσης. Μὴ λαμβανόμενου ὑπ' ὄψιν ὅτι οἱ γερμανοὶ θεωροῦνται κάλλιστοι διδάσκαλοι

Ὁ Κοῦν ἀποβιβαζόμενος ἐπὶ τῶν Σανδουκιῶν νήσων. (Σελ. 8)
(Ἐκ τῆς περιοδείας τοῦ κόσμου)

πάσης προφορᾶς καὶ ζώσης γλώσσης ἀκόμη, διότι εἰσάγουσιν εὐθὺς τοὺς ἰδιωτισμοὺς τῆς ἑαυτῶν προφορᾶς συσσωμῶς, λέγομεν ὅτι πρὸ παντὸς ἀνάγκη νὰ φέρωμεν εἰς τὴν μνήμην ἡμῶν, ὅτι ἡμεῖς οἱ ῥῶσοι ἤρξάμεθα νὰ ἀναγνώσκωμεν ἑλληνικὰ 500 ἔτη πρὸ τῶν γερμανῶν, καὶ ὅτι παρελάβομεν χίλια περίπου ἔτη πρὸ αὐτῶν τὴν προφορὰν τῆς ἑλληνικῆς γλώσσης ἀμέσως παρὰ τῶν ἑλλήνων μετ' ὧν ἡμεῖς εἰς ἀδιάλειπτον καὶ ζῶσαν ἐπικοινωνίαν ἐξ αὐτῆς τῆς ἀρχῆς τῆς ἡμετέρας ἱστορίας καὶ

παρ' ὧν ἐλάβομεν καὶ τὸν χριστιανισμόν καὶ τὰς ἀρχὰς τῆς εὐρωπαϊκῆς μορφώσεως. Διὸ καλῶς ἢ κακῶς ἡμεῖς ἀνεγνώσκωμεν ἑλληνικὰ παραλαβόντες τὴν προφορὰν παρ' αὐτῶν τῶν ἑλλήνων. Ἐπομένως δὲν πρέπει νὰ παραβλέψωμεν τὸ γεγονός, ὅτι τὸ σύστημα τῆς ἀναγνώσεως τῶν ἑλληνικῶν τῶν ἡμετέρων σεμναρίων, ὅπερ οὐ πρὸ πολλοῦ ἀπεριέφθη ἐκ τῶν γυμνασίων, ἔχει χιλιετὴ ἱστορίαν καὶ ὅτι αὕτη

(1) Ueber dies Aussprache des Griechischen, Berlin 1888, 3 εκδ. «nachdem auch in Russland die deutsche Aussprache angenommen...»

οὐ ἔμελλε νὰ διασχίσῃ τὰ κύματα τῶν ὠκεανῶν καὶ νὰ κατευθυνθῇ εἰς Γαλλίαν. Πράγματι τὸ χάρτινον πλοῖον ἠναυπηγήθη, καὶ δὲν ἐτόλμησε μὲν ὁ ἀμερικανὸς νὰ ἐπιχειρήσῃ κινδυνώδη θαλασσοπορίαν ἀπὸ Νέας Ὑόρκης εἰς Χάρβην, ἀλλ' ἐξετέλεισεν οὐκ ὀλίγας ἐκδρομὰς καὶ τὰ ἀποτελέσματα τῶν δοκιμῶν τούτων ὑπῆρξαν εὐόαινα διὰ τὸ μέλλον.

Μετὰ τινα ἔτη ἀπὸ τῆς ναυπηγήσεως τοῦ χάρτινου πλοιαρίου, ἀμερικανικὴ ἑταιρεία ἤρξατο κατασκευάζουσα χάρτινους σωλήνας 6-10 χιλιοσπομέτρων διαμέτρου, προωρισμένους νὰ χρησιμοποιηθῶσιν εἰς διαχέτουςιν τοῦ ηλεκτρικοῦ ρεύματος ἐν τῇ ἐσωτερικῇ τῶν οἰκιῶν. ἵνα δὲ ἀποβαίνωσι στερεὰ τὰ προϊόντα, ὁ χάρτης ἐνεβάπτετο προηγουμένως ἐν ἀσφάλτῳ 240 βαθμῶν θερμοκρασίας. Ἡ κατασκευὴ τούτων σωλήνων διηγείρε τὸν ἐνθουσιασμόν τῶν εἰς τὸν ηλεκτρισμὸν ἀσχολουμένων, διότι χάρτης ἔχων ψψίστου βαθμοῦ ἀπομονωτικὴν δυνάμιν, ἰδιότητα περιζήτητον ἐν πάσαις ταῖς χρήσεσι τοῦ ηλεκτρισμοῦ, παρακωλύει τὸν διασκορπισμὸν τοῦ ηλεκτρικοῦ ρεύματος. Εἶναι περικτὸν νὰ λεχθῇ ὅτι οἱ χάρτινοι σωλήνες εἶναι πολλῶ ἐυνώτεροι τῶν μολυβδίνων, διότι ἐν ὕδραυλικῶν πιστηρίων ἀρκεῖ νὰ παράγῃ καθ' ὄραν σωλήνα μήκους πολλῶν χιλιομέτρων. Ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης ὁ συμπεσιωμένος χάρτης εἰς νέας ὁσημέραι χρήσεις ἐφηρμόζετο, κατασκευαζομένων ἐξ αὐτοῦ ἐλασμάτων σιδηραδρομικῶν γραμμῶν, κἀδδων, ἐλαφρῶν σκαφῶν, πλοίων καὶ λέμβων διαφόρου μεγέθους καὶ σχήματος, πυροβόλων καὶ δὴ καὶ τηλεβόλων!

Τελευταίως γάλλος βιομηχανὸς κατασκεύασε καὶ ἀνθοδοχεῖα, ἄτινα, ὡς εἰκός, εἶναι ἐλαφρότερα τῶν πηλίνων,

πρὸς δὲ ἔχουσι καὶ νὰ πλεονεκτήματα, ὅτι οὐδέποτε σχίζονται καὶ ἀδιάβροχα ὄντα, οὐδέποτε σπινονται. Οἰαδήποτε δὲ ρυστὰ, οἰαδήποτε ἀρώματα, ὄξια καὶ ἄν διαφυλαχθῶσιν ἐν αὐτοῖς, οὐδεμία ἠναπομένει ὁσμὴ, ἀρκεῖ νὰ πλυθῶσι δι' ἀφθόνου ὕδατος.

Ἀλλὰ τὸ σπουδαιότερον καὶ καταπληκτικώτερον πάντων εἶναι ὅτι οἱ θόλοι τοῦ νέου μεγάρου τῶν δικαστηρίων ἐν Σικάγῳ καὶ τοῦ μεταωροσκοπεῖου ἐν Γρημβιτς, τῆς Ἀγγλίας, θὰ κατασκευασθῶσιν ἐκ χάρτου. Οἱ ἀρχιτέκτονες οἱ συνιστῶντες τὴν χρῆσιν τοῦ χάρτου παρατηροῦσιν, ὅτι ἐν συγκρίσει πρὸς τὸν σίδηρον καὶ τὸ ξύλον ἔχει τὸ πλεονέκτημα ὅτι δὲν διαστέλλεται, δὲν σχίζεται, δὲν στρεβλοῦται. Προσέτι δὲ ὁ χάρτης λειαινεται εὐχερότερον καὶ οἱ θόλοι δύνανται νὰ διακοσμηθῶσι διὰ μιλιωμάτων, διὰ ποικιλωτάτων εἰκόνων καὶ ἀραβουργημάτων. Τέλος τὸ μέγιστον τῶν πλεονεκτημάτων τοῦ ὕλικου τούτου εἶναι ὅτι δὲν εἶναι δυνατόν νὰ γείνη παρανάλωμα τοῦ πυρός. Πρὸς τοῦτο δὲ ἀρκεῖ νὰ κατασκευασθῇ τὸ μίγμα τῶν θόλων ἐκ 40 ο/ο ζύμης χάρτου, 10 ο/ο στυπτηρίας, 10 ο/ο γραφίτου, 25 ο/ο ἄμμου καὶ 15 ο/ο ἀμιάντου.

Πρὸ πέντε ἢ ἕξ ἐτῶν, ὡς ἂν ἐκ τῶν θαυμασίων χαρτουρημάτων ἀνεφέρτεο ἡ καπνοδόχη ἐργοστασίου τινὸς ἐν Βρεσλαύια, κατασκευασθεῖσα ἐκ συμπεσιωμένου χάρτου, 16 μέτρων ὕψους καὶ ὅμως ἐν τῷ μέλλοντι θὰ κτισθῶσιν ὀλόκληροι οἰκίαι ἐκ χάρτου, ἴσως δὲ καὶ αὐτὰ τὰ ἐπιπλα, καὶ σὺν τῷ χρόνῳ θὰ ματαιωθῇ ὁ προορισμὸς τῶν πυρασφαλιστικῶν ἑταιριῶν.

Φοικ.

Ὁ Ρουβιέρ ἐκκενῶν τὰ πιστόλιά του ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ λέοντος. (Ἐκ τῆς περιοδείας τοῦ κόσμου).

ΔΙΠΛΟΥΝ ΔΡΑΜΑ

ΣΥΓΧΡΟΝΟΝ ΙΣΤΟΡΙΚΟΝ ΔΙΗΓΗΜΑ

(Συνέχεια ἴδε προηγουμένον φύλλον)

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Κ'

Ὁ θάνατος.

Τί ἐστὶ θάνατος; τί λόγον ἔχει οὗτος ἐν τῇ φύσει; καὶ πῶς ἐκλαμβάνει αὐτὸν ὁ ἄνθρωπος;

Ὁ θάνατος εἶναι παράγων ἀπαραίτητος εἰς τὴν ζωὴν, ὁ θάνατος εἶναι ἡ ἐξέλιξις τῆς φύσεως, ὁ θάνατος εἶναι ὁ μετασχηματισμὸς τοῦ ἐνοργάνου ὄντος, ὁ θάνατος εἶναι ὁ διαχωρισμὸς τῆς ὕλης ἀπὸ τοῦ πνεύματος, ὁ θάνατος εἶναι ἡ ἀκτὴ, τὸ τέρμα τῆς ἐν τῇ γῇ ὀδοιπορίας μας καὶ ὅπως ἐφαντά-

σθη ἀρχῆθεν αὐτὸν ὁ ἄνθρωπος, κατὰ παράδοξον συγκυρίαν τοιοῦτον μετὰ πάραυτον τσοσούτων αἰώνων καὶ μετὰ φυσικὴν ἐπιστημονικὴν καὶ θρησκευτικὴν ἀνίχνευσιν καὶ ἐξέτασιν θεωρεῖ ἔτι καὶ νῦν αὐτὸν ὁ θνητός.

Ὁ θάνατος λοιπὸν πρὸ τοῦ ὅποιοι ὁ νοῦς ἰλιγγεῖ καὶ ὁ ἄδικος τρέμει καὶ φοβεῖται, οὐδὲν ἄλλο εἶναι ἢ ὁ πρῶτος σταθμὸς τῆς ἀπὸ τῆς γῆς διὰ τοῦ σύμπαντος ὀδοιπορίας τῆς ἀνθρωπίνης ὑπάρξεως; δὲν εἶναι λοιπὸν ἄλλο τι ἢ προκυμαία δι' ἧς μεταβαίνομεν ἀπὸ τῆς ἀκτῆς εἰς θαλασσίαν ἐκδρομὴν, ἐνθα ἀφίνομεν τὰ ἐνδύματα τῆς ξηρᾶς καὶ περιβαλλόμεθα τὰ τῆς θαλάσσης; λοιπὸν ὁ θάνατος εἶναι μία ἀπλουστάτη μεταβολὴ τῆς ζωῆς μας; μία στιγμὴ, εἰς σταθμὸς ταξιδίου;

Ναί. Οὕτω διδάσκουσιν ἡμᾶς καὶ ἡ θρησκεία, καὶ ἡ φυσικὴ καὶ ἡ ἐπιστήμη καὶ ὁ ὀρθὸς λόγος, μετὰ τὴν διαφορὰν ὅτι σφάλλονται ὅλοι εἰς τὴν ἐξήγησιν τῆς μελλούσης ὀδοιπορίας μας, τῆς δευτέρας ἐκδρομῆς μας, καὶ τοῦτο διότι οὐδεὶς ἐξ αὐτῶν ἐφθάσεν ἔτι ἐκεῖ, ἢ μᾶλλον διότι ἀπαξ τις διελθὼν τὸν οὐδὸν τούτον, προχωρεῖ πάντοτε, ἀλλὰ δὲν ἐπιστρέφει. Καὶ φυσικῶς. Τίς δύναται νὰ προγιγνώσκῃ τὰ ἀπόρητα ταξιδίου, ὅπερ δὲν ἐπεχειρήσεν ἔτι; Μόνον οἱ ὕλισται διαφωνοῦσιν εἰς τὴν μεταφυσικὴν ταύτην, καὶ ἔχουσι δίκαιον οἱ μακάριοι, διότι ὁ δημιουργὸς δὲν τοῖς ἠνοιξεν ἔτι τὰς βίβλους τῆς παγκοσμίου σοφίας του, ὅπως τοῖς ἠνοιξεν ἐκείνας τῆς γῆινης τρυφῆς τῶν.

Γέλα, θνητέ, ἀφοῦ οὕτω νομίζεις ἑαυτὸν, θνητόν, πρόσκαιρον, μάταιον, κύριον τῆς παρούσης ζωῆς. Θῦε, κατάλυε, θησαυρίζε, κατὰστρεφε, ἀφοῦ εἶσαι σὺ ὁ κυρίαρχος τοῦ κόσμου. Κατὰ σέ, δημιουργὸς δὲν ὑπάρχει, ἀρα σὺ ὁ δεσπότης τοῦ παντός. Ἐπενόησας τσοσάυτας εὐμαρείας σου, ἀγαθὰ σου, ἡδονὰς σου, καλὰ σου δὲν δύνασαι νὰ ἀνακαλύψῃς καὶ τὴν παράτασιν τῆς ζωῆς σου; δὲν δύνασαι νὰ ἐφεύρῃς καὶ τὸ φάρμακον τῆς αἰωνίου υγιείας σου; ἀφοῦ δημιουργὸς δὲν ὑπάρχει, δὲν δύνασαι νὰ τὸν ἀντικαταστήσῃς σὺ; Στρέψον τὸ ὄπλον σου κατὰ τοῦ πλάστου καὶ δεῖξον τὴν δυνάμιν σου, ὅπως δεῖκνύεις αὐτὴν πρὸς τὸν κύνα σου; ἀλλ' ἀδυνατεῖς, ἐνθ' ἐκείνος μετὰ μίαν ἀκτίνα τοῦ ἡλίου σὲ φονεῖ, μετὰ μίαν πνοὴν ἀνέμου σὲ ἐξουδετεροῖ.

Πόθεν ὁ δημιουργὸς διευθύνει τὰ βέλη του; Ἐκ τοῦ ὅρατοῦ ἢ τοῦ ἀόρατου κόσμου; Ποῖα τὰ ὄπλα του; Βεβαίως δὲν τὰ βλέπομεν. Ἐν τούτοις ἡ κρίσις μας διατι δὲν στρέφεται ὀλίγον ἄνω νὰ ἴδῃ, ὅτι ἀόρατοι δυνάμεις διέπουν τὰς τύχας τοῦ ἀνθρώπου, καὶ περιστάσεις συνδυαζόμεναι μετὰ τοῦ φυσικοῦ γῆινοῦ νόμου ἰθύνουσι τὰς πράξεις αὐτοῦ; Ὅλα αὐτὰ εἶναι συμπτώσεις; ἀλλ' αἱ συμπτώσεις αὐταὶ διατι ἐπὶ τσοσους αἰῶνας δὲν διαταράσσουσι τὴν ὀφισταμένην ἀρμονίαν τῆς ἐξελίξεως τῆς ἐνοργάνου ὕλης, ἧτις ἀνεκάθεν ἀκολουθεῖ διαγεγραμμένην πορείαν, ὅπως τὰ οὐράνια σώματα;

Ἡ γῆ ἔχει ἢ δὲν ἔχει σχέσιν πρὸς τὸν ἥλιον καὶ τοὺς λοιποὺς πλανήτας τοῦ σύμπαντος; Ὑπάρχει ἢ δὲν ὑπάρχει ὀρατός καὶ ἀόρατος κόσμος; ἦτοι ὕλη καὶ πνεῦμα; ὀρατὴ οὐσία καὶ ἀόρατοι δυνάμεις; Ἀφ' οὗ δὲ βεβαίως ἀποδεχόμεθα τὴν θεωρίαν ταύτην, διατι δὲν πιστεύομεν, ὅτι καὶ ἐν ἡμῖν ἐμφωλεύουσιν ὀραταὶ καὶ ἀόρατοι δυνάμεις; Αἱ δὲ ἀόρατα αὐτὰ δυνάμεις, τί γίνονται μετὰ θάνατον; ἀφοῦ ἀφίστανται τοῦ σώματος μας καὶ ἀπέρχονται, διατι ν' ἀμφιβάλλομεν περὶ τῆς ὑπάρξεώς των καὶ νὰ νομίζωμεν, ὅτι ζουδετεροῦνται; ἢ ἀφοῦ τὰς παραδεχόμεθα ὡς ὑπαρχούσας διατι τὰς θεωροῦμεν ὡς ἀπρακτούσας καὶ μὴ νοούσας; ἴσως διότι φοβοῦμεθα τὸ μέλλον, ἀλλ' ὁ δίκαιος, ὁ εὐσυνείδητος, ὁ ἀγαθὸς, οὔτε φοβεῖται αὐτὸ, οὔτε τὸ ἀποκρούει. Λοιπὸν αἱ ἀφιπτάμεναι αὐτὰ δυνάμεις μας, ἢ ἀποχωροῦσα μετὰ θάνατον ἀόρατος δυνάμις μας εἶναι ἀναμφιβόλως τὸ λεγόμενον πνεῦμά μας, ἡ ψυχὴ μας.

Ἀμφιβολία ἐνταῦθα δὲν χωρεῖ πλέον.

Καὶ εἶχε δίκαιον ἡ Μαίρη προκαλοῦσα τὸν θάνατον, διότι εἰς τὸ ὕψος τῆς φαντασίας τῆς, εἰς τὸ ἐκχειλισμα τῆς πικρίας, ἣν εἶχε δοκιμάσῃ ἐνταῦθα, ἐνόει καλῶς, ὅτι δὲν ἦτο δυνατόν μετὰ τσοσόν δυστυχή βίον, ἐν ᾧ μόνον ἡ ὕλη ὑποφέρει, νὰ δυστυχῇ καὶ τὸ πνεῦμα μετὰ θάνατον. Ἡσθάνετο καλῶς, ὅτι αἱ συνθήκαι τῆς ἀλληλιενδέτου ἐνταῦθα συμβιώσεως τῆς ὕλης μετὰ τοῦ πνεύματος, συνθήκαι δυστυχεῖς μὲν διὰ τὸν ἄνθρωπον, ἀλλ' ἀπαραίτητοι διὰ τὰς ἀνεξίτητους βούλας τοῦ δημιουργοῦ, ἣσαν πικροτάται δι' αὐτὴν καὶ τὸν φίλον τῆς, ἀλλ' ἐνόει ἐπίσης ὅτι ὄφειλε νὰ ὑπομείνῃ μέχρι τέλους, καὶ ἔπιεν οὕτω ἄχρι τρυγῆς τὸ ποτήριον

Μακαρία ζωή.

τῆς οὐδύνης, διότι εἶχεν ἐντελῶς πεισθῇ πλέον περὶ τῆς μελλούσης βελτιώσεως τῆς ζωῆς.

«Ὁ θάνατος δὲν με πτοεῖ» εἶπε, διότι συνείθισεν εἰς τὴν ἰδίαν αὐτὴν καὶ ἰθεῖραι αὐτὸν ὡς ἀκτὴν, ἣν ὑπερπηδῶσα θὰ μετέβαινε εἰς καλλιτέραν ζωὴν.

Ἐπιστρέψασα λοιπὸν εἰς τὸ δωμάτιόν τῆς, ἐτακτοποίησε τὰ πράγματά τῆς, ὡσεὶ νὰ ἠτοιμάζετο πρὸς συνήθη ἀναχώρησιν. ἔλαβε τὸ λεύκωμά τῆς, ἐνθ' ἐσημειώσεν.

Auf wiedersehen, εἶτα ἐγονεπέτησε πρὸς τῆς εἰκόνας τῆς μητρός τῆς, πρὸς ἣν ἀπῆθυσε συγκινητικωτάτην προσευχὴν, ἔθισεν ἐπὶ τῆς τράπεζης φωτογραφικὴν τινα εἰκόνα καὶ μικρὰ τινα ζωρὰ ἄβη καὶ ἀφοῦ ἔγραψεν ἐπιστολὴν πρὸς τὸν Μιμίκαν, κατεκλήθη ἐπὶ τῆς κλίνης τῆς ἐντελῶς ἡσυχος, ἀπύρετος, καὶ ἠρεμος, ὡς νὰ μὴ συνέβαινε οὐδὲν τὸ παράδοξον, ἢ ἀπλῆ ἑτοιμασία πρὸς ταξίδιον.

Ἡδὴ ἡ Μαίρη κοιμάται τὴν τελευταίαν νύκτα ἐπὶ τῆς γῆς ταύτης τῶν ὀδυνῶν καὶ κλαυθμῶν. Οἱ ὀφθαλμοὶ τῆς εἰσὶ κεκλεισμένοι, ἡ κόμη τῆς λευκωμένη, αἱ χεῖρές τῆς ἰσταυ-

τίποτε. Ἐλθετε εἰς ἀντάμασίν μας. — I. B. K. Λάρνακα. Ἐπιστολή σας ἐλήφθη. Σᾶς ἀπαντῶμεν ταχυδρομικῶς. — A. N. B. Μερσίναρ. Συστημένη μετὰ συνδρομῆς σας ἐλήφθη. Εὐχαριστοῦμεν ἄλλ' ἀποροῦμεν διὰ σιωπῆν φίλου. Ἐν τούτοις γράφομεν ἀμέσως. — T. Z. Πειραιᾶ. Ἀσκήσεις ἐλήφθησαν. Ἐχει καλῶς. Εὐχαριστοῦμεν. — K. B. Λεβαθίων. Αναμένομεν ἀπάντησίν σας.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

1. **Αἶνεγμα.**
Ἐξῆ ἐθνῶν οἱ ποταμοὶ
διάσημοί τε ἤ χ. λ. μὴ
Τ' ἀρχικά των ἂν σχετίσθουν
Βασιλέα θ' ἀναστήσουν.

2. **Αἶνεγμα.**
Μὲ μόνον μίαν μεταβολὴν
καὶ ταύτην εἰς τὸν τόνον
Ἄπο βαθμῶν κατώτατον
ἀνέρχομαι εἰς θρόνον.

3. **Αἶνεγμα.**
Τοῦ χειμῶνος εἶμαι φίλη
ἂν ποσῶς δὲν μὲ πειράξῃ.
Τῶν ἀνθρώπων δὲ οἰκείος
ἂν ἐν τὰ σπὸ μέσον τάξῃ.

4. **Αἶνεγμα.**
Θυσίᾳς τὴν κεφαλὴν
στὸν τόνον βάλλε πνεῦμα
Τὴν μέσσην διπλασίᾳς
κ' εἰς ἐν σου μόνον νεῦμα
Ἀμέσως θὰ μεταβληθῇ
εἰς τι μικρῶς ἀξίας
Ὁραία καὶ πολυπληθῆ (ς)
νῆσος τῆς Μικρασίας.

5. **Αἶνεγμα.**
Ζῶου καὶ νῆσου ὀνόματα
εἰς ἐν ἂν τὰ ἐνώσῃς

Ἐνώσεως δύο θαλασσῶν
τὸ ὄνομα θὰ δώσῃς.

6. **Αἶνεγμα.**
Τῇ προσθήκῃ ἐνὸς ἄλφα
πόλις τοῦ Βῆρηνικοῦ
Μετατρέπεται εἰς πόλιν
γείτονα τοῦ Δομοκοῦ.

7. **Αἶνεγμα.**
Εἶμ' ὠραῖον, εἶμαι νόσος
ἂν μ' ἀφήσῃς ὅπως εἶμαι
Ἄν τὸν τόνον κατεβάσῃς
εἰς τοὺς τίτλους ζήτησέ με
Τ' ἄμικρόν μου εἰς ὠμέγα
καὶ τὸν τόνον ἂν τ' ἀλλάξῃς
Στὰ ἐφόδια τῶν πλοίων
δίχως ἄλλο θὰ μὲ τάξῃς.

8. **Αἶνεγμα.**
Ἄρῃ ἐκ τῶν Ἀκρωτηρίων
Ἄρῃ ἐκ τῶν Ἀστερισμῶν
Ἄρῃ Κόλποι κ' ἓνα Ὅρος
κ' ἓνας ἐκ τῶν ποταμῶν
Ἀκρωτοχιτῖδα Ἦρωος
ἀφεύκτως θὰ μᾶς δώσουν
Ἄν τ' ἀρχικά των γράμματα
κατὰ σειράν ἐνώσουν.

Τατιανὴ Ζαδί.

ΕΚΤΑΚΤΟΝ ΠΡΟΝΟΜΟΙΟΝ

ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΣ ΤΗΣ «ΦΥΣΕΩΣ»

Κατόπιν συνεννοήσεως μετὰ τοῦ κ. M. Busine, καλλιτέχνη ἐν Παρισίοις, πάντες οἱ συνδρομηταὶ τῆς **Φύσεως** δύνανται ν' ἀποκτήσῃσι δωρεὰν τὴν εἰκόνα των κερχρωματισμένην εἰς μέγεθος 0,10 τοῦ μέτρου ἐπὶ 0,14 μ. ὕψους, ἐπὶ τοῖς ἐξῆς ὁροῖς:

Οἱ κατὰ φύλλον ἀγορασταὶ τῆς **Φύσεως** δὲν ἔχουσιν ἄλλο νὰ πράξωσιν ἢ νὰ στείλωσιν τὴν ἐπὶ εἰκοσι φορὰς δημοσιευθησομένην κάτωδι διεύθυνσιν τοῦ κ. M. Busine.

Οἱ συνδρομηταὶ τὸ ἐν τῇ ἀποδείξει τῆς ἐτησίᾳς πληρωμῆς τοῦ Δ' ἔτους προσκεκολλημένοι ἐπὶ τούτῳ στέλεχος.

Πᾶς δ' ἐγγραφόμενος νέος συνδρομητῆς λαμβάνει μέρος εἰς τὰς κληρώσεις τῶν λαχείων τῆς προσεχοῦς ἐκκυβέσεως, θὰ λάβῃ δωρεὰν μίαν καλλιτεχνικὴν εἰκόνα, καὶ δύναται ἐπίσης νὰ παραγγεῖλῃ καὶ τὴν ὡς ἀνωτέρω εἰς μέγα μέγεθος εἰκονογραφίαν τῆς εἰκόνης του.

Σὺν τῇ ἀποστολῇ ταύτῃ δέον νὰ συναποστέλληται καὶ ἡ φωτογραφία τοῦ προσώπου, οὗτινος ζητεῖται ἡ κερχρωματισμένη εἰκὼν, ὡς καὶ τὰ ἔξοδα τῆς ἐπιστροφῆς τοῦ δέματος ἐκ Παρισίων ἀνερχόμενα εἰς φρ. χρ. 4,95.

REVUE LA «NATURE» Athènes
Bon N° 1.

Renseignements	Couleur des yeux
	» du teint
	» des cheveux
	» du costume

M. Busine. 28. Avenue de Villiers, Paris.

ΤΕΛΕΙΟΤΑΤΟΣ ΟΔΗΓΟΣ ΧΟΡΟΥ

συγγραφῆς ἐπὶ τῇ βάσει πάντων τῶν εὐρωπαϊκῶν συγγραμμάτων τοῦ εἶδους τούτου.

ὑπὸ τοῦ πεπειραμένου χοροδιδασκάλου κ. ΗΡΑΚΛΕΟΥΣ ΠΙΓΓΑ ἐξεδόθη σύγγραμμα περὶ χοροῦ, μεθοδικώτατα συντεταγμένον, μετ' εἰκόνων, ἐκ τῶν ἀρίστων περὶ τούτου ἔργων τῶν Γάλλων, Ἀγγλῶν, Ἰταλῶν, Ἰσπανῶν καὶ αὐτῶν ἐτι τῶν Ἀμερικανῶν. Τὸ σύγγραμμα τούτου διαρεῖται εἰς τέσσαρα μέρη, ὧν τὸ μὲν πρῶτον πραγματεύεται περὶ χοροῦ ἐν γένει, τὸ δεύτερον περὶ τοῦ ἐγχωρίου ἐλληνικοῦ χοροῦ, τὸ τρίτον περὶ τῶν στροφικῶν εὐρωπαϊκῶν χορῶν καὶ τὸ τέταρτον περὶ τῶν ἐγκύκλιων τοιούτων. Ἐκαστος δὲ χορὸς συνοδεύεται ὑπὸ τῆς μουσικῆς του ἐπὶ κλειδοκυμβάλλου.

Τὸ ὅλον ἔργον ἀποτελοῦμενον ἐκ 15 τυπογραφικῶν φύλλων, εἰς σχῆμα 8ον, μετὰ φιλοκαλίᾳς τετυπωμένον, τιμᾶται διὰ τοὺς ἐν τῇ ἐσωτερικῇ συνδρομητῆς τῆς «Φύσεως» φρ. 3—
» » » » ἐξωτερικῇ » » » φρ. χρ. 3—

**ΒΙΚΤΩΡΟΣ ΟΥΓΓΩ
Η ΠΕΡΙΟΔΕΙΑ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ**

Τὸ ἀπαράμιλλον, πλήρες χάριτος καὶ γοητείας περιεργότατον τούτο σύγγραμμα, εὐτινος ἢ φήμη εἶναι ἐξηπλωμένη καθ' ὅλην τὴν ὑδρόγειον καὶ ὅπερ εἶναι μεταπεφρασμένον εἰς ὅλας τὰς εὐρωπαϊκὰς γλώσσας, ἤρξαστο ἐκδιδόμενον προσφάτως καὶ εἰς τὴν ἑλληνικὴν.

Τὸ ὅλον ἔργον ἀπαρτισθήσεται ἐξ 65 τυπογραφικῶν φύλλων καὶ θέλει κοσμεῖσθαι ὑπὸ 200 καλλιτεχνικῶν εἰκόνων, ἐξ ὧν τινὰς ἀναδημοσιεύομεν καὶ ἐν τῷ ἡμετέρῳ φύλλῳ.

Τιμᾶται δὲ διὰ τὸ ἐσωτερικὸν φρ. **5,50**
» » » φρ. χρ. **5,50**
Διὰ πᾶσαν αἴτησιν ἀπευθυντέον
Κύριον

Παναγ. Ζαννουδάκην βιβλιοπώλην, ἢ πρὸς τὸ γραφεῖον τῆς «Φύσεως».